

BR JOHANNES BOSCO ARTS
geboren te Rotterdam op 23 november 1922
overleden te Eindhoven
op 28 januari 2017

Br Bosco werd geboren in Rotterdam op 23 november 1922 als zoon van Hendricus Hubertus Arts en Henrica Vleeshouwers. Een jaar voor de oorlog ontving hij het kloosterkleed en hij kreeg de naam van br Bosco. In 1941 legde hij zijn eerste geloften af.

Na twee jaar noviciaat werd hij overgeplaatst naar Reinier van Arkel, een psychiatrisch ziekenhuis in Den Bosch. Ruim twee jaar later verhuisde hij naar Voorburg waar hij, naast zijn werk, studeerde voor verpleegkundige B en waar hij het diploma behaalde. Dat was in 1945. Zes jaar later verhuisde Bosco naar huize Overdonk te Dongen. Na nog een benoeming voor Voorburg beland hij uiteindelijk weer in Den Bosch, nu niet in Reinier van Arkel, maar in het St Jozefhuis. Daar was hij behulpzaam bij de opvoeding van jongens. Omdat hij muzikale talenten had, werd hij ook gevraagd dirigent bij harmonie Glorieux te worden. Hij heeft in de loop der jaren het korps tot grote hoogte weten op te werken. Vele malen waren zij te zien in stad en land tot ver over de grenzen heen. Op het muziekconcours in Kerkrade wist hij met zijn korps Glorieux de graad van uitmuntendheid te behalen.

Naast zijn functie als dirigent heeft hij ook veel jonge mensen theoretisch gegeven en hun de kneepjes van het bespelen van een instrument geleerd. In 2016 werd hij onderscheiden met de gouden speld van de KNMO Koninklijke Nederlandse Muziek Organisatie voor zijn 60-jarig lidmaatschap. Eerder werd hij al koninklijk onderscheiden. De scheiding tussen drumband en de harmonie heeft hem veel pijn gedaan. Het was een prachtig korps maar de drumband wilde een eigen weg inslaan.

Br Bosco was eveneens een bekwaam fotograaf. Hij heeft indertijd in alle huizen van de congregatie de kunstwerken gefotografeerd en in een album verzameld. Het hoeft daarom niet te verbazen dat hij een grote bewondering had voor de schoonheid van de natuur, waarvan hij intens kon genieten tijdens autoritten. Bosco was er dankbaar voor en hij was altijd diegene die de chauffeur bedankte voor de mooie rit, ook al kon hij de laatste tijd moeilijk uit zijn woorden komen. Hij had inderdaad oog voor het mooie: hij kon aan zowel dames als heren complimenten maken als zij er mooi uitzagen. Bosco was een uiterst charmante broeder.

In 1973 is br Bosco gaan werken bij het Regionaal Sociaal Pedagogisch Centrum St Ignatius in den Bosch in de functie van activiteitenbegeleider waar hij met veel plezier gewerkt heeft aan de zelfredzaamheid van de aan hun zorgen toevertrouwde gehandicapten. Hij was heel creatief en dat kwam goed van pas. Dit werk heeft hij negen jaar gedaan. Bij zijn afscheid dankte hij het bestuur en de medewerkers voor de verbondenheid die hij voelde en die zich manifesteerde in de grote belangstelling die hij mocht ontvangen. Een dag om nooit te vergeten, zo schrijft hij.

Br. Bosco, heeft zelf aangegeven te willen verhuizen naar Eindhoven. Hij zei: nu ik me nog goed voel, heb ik de mogelijkheid om nog iets op te bouwen in Eindhoven. Straks ben ik te laat! Hij heeft nog enkele goede jaren mogen beleven tot hij werd getroffen door een ernstige hersenbloeding. Hij had verlamingsverschijnselen en kon niet meer op zijn woorden komen. Men vreesde het ergste ... maar br. Bosco kwam er als bij wonder bovenop. Hij kon zelfs weer lopen!

Gaandeweg had hij toch meer hulp nodig en moest hij worden overgeplaatst naar het verzorgingshuis Glorieux. Het deed hem veel verdriet gescheiden te worden van zijn medebroeders. Maar hij geaccepteerde het, zeker toen hij zich realiseerde dat het contact met de medebroeders behouden bleef. In tijden dat het minder goed met hem ging, was hij in staat zijn gevoelens, soms heel verdrietig, kenbaar te maken. Hij zei dan dat hij veel bad en aan God vroeg om te mogen sterven. Eenzaamheid maakte hem angstig en verdrietig. Ook de verhuizing naar Lukas heeft hem dagenlang beziggehouden. Hij heeft zich thuis gevoeld op Lukas, waar hij liefdevol verzorgd werd door het personeel. Voor de overplaatsing van Glorieux naar Lukas, kreeg hij veel steun van Titia, zijn persoonlijke begeleider. Zij voerde intensieve gesprekken met hem en kende daardoor ook het echte verdriet van Br Bosco.

Br Bosco is 94 jaar geworden. Hij heeft een mooi leven geleid waarin hij veel betekend heeft voor de congregatie en voor de medemens. Bedankt voor alles wat je voor je medebroeders en medemensen hebt betekend in je leven. Dat was heel veel.

Rust in vrede.

Broeder Jan Klein Overmeen